

Tozkoparan İskender

Tozkoparan İskender, okçuluk tarihimizin en büyük kemankeşi sayılır. İmparatorluğun çeşitli illerinde 10 ayrı rekor kırmış ve bunların hiçbiri daha sonra aşılamamıştır. En uzun rekorunu, gündoğusu havasıyla atılan Arkurı Menzili'nde 1281.5 gezele kırmıştır. Bu 846 metrelik uzaklık, bir dünya rekorudur.

Bir gün, İran'dan Bahtiyar adında bir pehlivan gelip, Padişahın yanında sert yaylar çekmiş ve büyük hünerler göstermiş. Padişah da;

-Bizde buna gâlip gelecek kimse yok mudur? deyince,
-Pâdişahım bir nice gün izin verin tedârik olunur, demişler.

“Kim bu taşı kaldırırsa!..”
Atıcıların ileri gelenleri birkaç kantar ağırlığındaki bir top taşına demirden bir halka yapıp Bab-ı Hümayun'dan

içerideki meydana koymuşlar ve;
-Her kim bu taşı kaldırırsa, çok büyük ihsan vardır! diye etrafa haber yaymışlar. Tozkoparan İskender ise o devirde Acemi Oğlanlar Ocağında “Bakraç Oğlanı” imiş. Günün birinde oradan geçerken, birçok adamın toplanarak taşın yanında durduklarını ve kaldırmaya çalıştıklarını görmüş. Hemen bakraçlarını yere koyup, taşın halkasına yapışmış ve 3 defa göğsü üzerine kadar çıkarı yere vurmuş. Bunun üzerine Pâdişah,

Tozkoparan'a 1000 altın ihsan ederek;

-Haydi Genç Kurt Göreyim seni, Devir Şu Farslıyı (İranlı)! der. Bahtiyar'ı çağırırlar. Tozkoparan, İranlı pehlivanın çektiği yayların üstüne kuvvetli bir yay daha koyduktan sonra bunları kolayca çeker ve Bahtiyar'ın deldiği demir levhaların üzerine bir levha daha koydurarak onu da kolayca deler. Böylece Sultanı ziyadesiyle memnun eder...

“Ah! Lodos Menzili!..”

Bir gün, Makbul İbrahim Paşa, Atmeydanı'ndaki sarayını yaptırmayı nedeniyle Kanuni Sultan Süleyman'a bir ziyafet vermiştir. Bu ziyafet eğlenceleri sırasında, Türk okçuluk tarihinin önemli kişilerinden biri olan Tozkoparan İskender, at üstünden attığı okla birbirinin içine yerleşmiş 5 kalkanı delmiştir.

Kaptan Paşanın baştardasında usûl üzere, en seçmelerinden 40 şahbaz okçu bulunurdu ki, bunlardan biri de Tozkoparan lakabı ile anılan İskender adındaki yiğitti. Tozkoparan ve diğer kemankeş yiğitler, sefere çıkarken Paşa gemisine binerler, öğün yemeklerini Paşa ile birlikte yerlerdi. Çok iltifat gören bu seçme yiğitlerin vazifesi kumanda yerindeki Paşanın etrafını sarmak ve cenk bitinceye kadar ok yağmuru ile düşmanı oraya yaklaştırmamaktı. Paşa böylece serbestçe kumanda verebilirdi. Tehlike anında yine bu yiğitler Paşaya siper olur, kalkan vazifesini görürlerdi. Çok uzağa ok uçurabildikleri için, düşmanın atış menzilin den önce bulut gibi ok yağdırırlardı. **Genç İskender, bir atış sırasında yayını öyle germiştir ki, yayın toz denilen kısmını koparmış, bunun üzerine ona Tozkoparan lakabı verilmiştir.**